

Література:

1. Обушна Н. І. Модернізація – сучасний тренд розвитку суспільства. URL: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/tpdu/2015-3/doc/1/06.pdf>.
2. Управління суспільним розвитком: словник-довідник / за заг. ред. А. М. Михненка, В. Д. Бакуменка. Київ : Вид-во НАДУ, 2006. 248 с.
3. Lekhan V. N, Rudyi V. M, Shevchenko M. V, Nitzan Kaluski D, Richardson E. Ukraine: Health system review. Health Systems in Transition, 2015. 17(2). P 1–153.
4. McKee M. Healy J. Hospitals in a changing Europe: options for Europe. European Observatory on Health Care. Buckingham : Open University Press, 2002. 324 p.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-333-0-14>

**THE ESSENCE OF FINANCIAL SECURITY:
THE PUBLIC AND ADMINISTRATIVE ASPECT**

**СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ:
ДЕРЖАВНО-УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТ**

Penkov Maksym Serhiiovych,
Postgraduate Student
Classic Private University
Zaporizhzhia, Ukraine

Пеньков Максим Сергійович,
аспірант,
Класичний приватний університет,
м. Запоріжжя, Україна

Фінансова безпеки будь-якої держави – один із потужних складників її національної безпекової політики, метою якої є виявлення та усунення загроз державі, суспільству, людині, запобігання виникненню потенційних загроз. Можливість правового регулювання пріоритетності суспільних відносин зумовлює вектор напрямку діяльності держави у сфері безпеки.

Загалом, фінансова безпека держави – багатоаспектне поняття, що означає і стан захищеності фінансових інтересів від впливу внутрішніх і зовнішніх загроз на всіх рівнях його

фінансових відносин, що забезпечує самозбереження та розвиток держави у цей час та в перспективі.

Створення системи фінансової безпеки є однією із найнеобхідніших умов економічного розвитку будь-якої держави, посилення надійності стану фінансової, бюджетної, банківської, грошово-кредитної, валютної безпеки.

Фінансова безпека тлумачиться як складник економічної безпеки держави та ступінь її захищеності та захищеності фінансових інтересів; специфічний вид відносин, як здатність держави розробляти та реалізувати ефективну фінансову стратегію; як діяльність управління ризиками тощо.

Безпекова державна політика вибудовується таким чином, щоб своєчасно виявляти, а відтак попереджати й усувати, долати будь-які загрози для суспільства та держави, правам і свободам громадян. Фінансова безпека уможливує здатність держави здійснювати самостійну фінансово-економічну політику згідно з національними інтересами.

Вивчення проблеми фінансової безпеки України в державно-управлінському контексті ґрунтуються на науково-теоретичних підходах до розуміння основних безпекових концептів в їхньому широкому розумінні й особливостей історичного, соціально-економічного розвитку української держави. Теоретичні аспекти фінансової безпеки базуються на основі положень наукових досліджень з безпекознавства, методології оцінки та механізмів забезпечення фінансової безпеки як складника економічної безпеки держави (О. Барановський, О. Василик, С. Мочерний Н. Кравчук В. Мартинюк, В. Опарін, Ю. Сапачук, В. Шлемко та ін.).

Актуальність дослідження проблеми фінансової безпеки держави пояснюється «посиленим прагненням уряду кожної держави до досягнення безпечної міри фінансової складової, що так важливо в умовах складних трансформаційних процесів і глобалізаційних економічних дисбалансів» [1].

Прогресивний економічний розвиток та ефективність безпекової політики безпосередньо залежать й від фінансової безпеки, без чого є неможливим вирішення важливих державно-управлінських завдань, збереження незалежності країни та розвиток усіх галузей і сфер суспільства, забезпечення гідного

життя громадянина і держави загалом, кожної нації і цивілізації в цілому.

Зміст поняття «фінансова безпека» полягає в її взаємозв'язку з національною безпекою країни в цілому, оскільки дефіцит фінансових ресурсів може призводити до недофінансування базових потреб у різних сферах життєдіяльності суспільства та уповільнення економічного розвитку.

Фінансова безпека – складна економічна категорія, що характеризується розмаїттям трактувань щодо її економічного змісту та структурних складових. Серед складників фінансової безпеки держави дослідники виокремлюють: бюджетну безпеку, боргову безпеку, грошово-кредитну (монетарну) безпеку, валютну безпеку, інвестиційну безпеку, банківську безпеку та безпеку небанківського фінансового сектору (фінансову безпеку страхового та фондового ринків) [3].

Сутність поняття «фінансова безпека», як зазначає Ю. Сапачук, передбачає взаємозв'язок з національною безпекою країни загалом, оскільки дефіцит фінансових ресурсів може призводити до недофінансування базових потреб у різних сферах життєдіяльності суспільства та уповільнення економічного розвитку [2, с. 261].

Учені І. Зінько, В. Шлемко фінансову безпеку трактують як «стан фінансової, грошово-кредитної, валютної, банківської, бюджетної, податкової систем, який характеризується збалансованістю, стійкістю до внутрішніх і зовнішніх негативних впливів, здатністю забезпечити ефективне функціонування національної економічної системи та економічне зростання» [4, с. 20].

Фінансова безпека держави – це ступінь захищеності фінансових інтересів держави, стан фінансової, грошово-кредитної, бюджетної, податкової, валютної, банківської, інвестиційної, митно-тарифної, розрахункової та фондової систем, що характеризується збалансованістю, стійкістю до внутрішніх і зовнішніх негативних впливів, спроможністю держави ефективно формувати та раціонально використовувати фінансові ресурси, достатні для задоволення її потреб, шляхом виконання зобов'язань і забезпечення соціально-економічного розвитку [3].

Дослідження вчених доводять, що фінансова безпека передбачає: здатність фінансової системи держави забезпечити

ефективне функціонування національної економічної системи та стає економічне зростання; захищеність фінансових інтересів на всіх рівнях фінансових відносин; певний рівень стійкості, незалежності, стабільності фінансової системи країни в умовах впливу на неї зовнішніх і внутрішніх дестабілізуючих чинників, що складають загрозу фінансовій безпеці.

Ключовими складниками фінансової безпеки є: належний ступінь фінансової незалежності та стабільності фінансової системи держави з урахуванням загрозливим для національних інтересів дестабілізаційних факторів зовнішнього та внутрішнього характеру; захищеність фінансових інтересів на усіх рівнях фінансових відносин; спроможність фінансової системи забезпечити ефективне функціонування та зростання національної економіки. Варто зауважити, що всі вищезазначені складники фінансової безпеки держави суттєво впливають на загальний рівень фінансової безпеки держави.

Отже, фінансова безпека є багаторівневою системою, створеною низкою чітко структурованих підсистем з логічним розвитком. Основою фінансової безпеки є в цілому стабільність фінансової системи на макроекономічному рівні.

У контексті сталого розвитку держави фінансова безпека має ґрунтуватися на сукупності напрямків діяльності щодо забезпечення стабільності та ефективності фінансової системи, захисту ключових інтересів держави, реалізації широкомасштабних управлінських рішень, розвитку здатності країни здійснювати свою фінансову політику з урахуванням національних інтересів і сучасних умов фінансової глобалізації. Проблема фінансової безпеки держави тісно пов'язана з формуванням цілісної концепції державної фінансової політики загалом. Фінансова безпека є важливим складником національної безпеки держави загалом.

Література:

1. Ладюк О. Д. Фінансова безпека: характеристика складників. *Ефективна економіка* : електронний журнал. 2016. № 11. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=5280>
2. Сапачук Ю. М. Фінансова безпека – складова сучасної фінансової політики. *Теоретичні та прикладні питання*

економіки : збірник наукових праць ВПЦ «Київський університет». 2010. Випуск 23. С. 257–265.

3. Фінансова безпека держави у системі економічної безпеки. URL: https://pidru4niki.com/15931106/finansi/finansova_bezpeka_derzhavi

4. Шлемко В. Т., Зінько І. Ф. Економічна безпека України: сутність і напрямки забезпечення. Київ : НІСД. 1997. 144 с.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-333-0-15>

PROSPECTIVE DIRECTIONS OF FOREIGN ECONOMIC ACTIVITIES OF UKRAINE

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

Penkov Mykhailo Serhiiiovych

*Postgraduate Student
Classic Private University
Zaporizhzhia, Ukraine*

Пеньков Михайло Сергійович

*аспірант,
Класичний приватний університет,
м. Запоріжжя, Україна*

Основними видами зовнішньоекономічної діяльності є зовнішня торгівля фінансово-кредитні операції, підприємницька діяльність, науково-технічна кооперація з іноземними підприємцями, надання ним різноманітних послуг. Ці напрями діяльності регулюються, з одного боку, державою в особі його органів, а з іншої – недержавними органами управління економікою (біржами, торговельними палатами, союзами тощо) й самими суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності на підставі укладених між ними координаційних угод.

Як зазначає С. Домбровська, основні цілі зовнішньоекономічної політики держави – економічні заходи оперативного регулювання (валютно-фінансового, кредитного та іншого) в межах законів України: створення сприятливих економічних та організаційно-правових умов для суб'єктів економіки у здійсненні зовнішньоекономічної діяльності; реалізація